Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 22 października 2026 r.

o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy – Prawo o ustroju sądów wojskowych oraz ustawy – Prawo o prokuraturze

Art. 1. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 334, z późn. zm.[1)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 57a:
   a) w § 7 wyrazy „lub przez niego nadzorowanej” zastępuje się wyrazami „albo przez niego nadzorowanej” oraz skreśla się wyrazy „ , Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej albo urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zagranicznych”,
   b) w § 8:
      – w pkt 1 po wyrazie „czynności” dodaje się wyraz „administracyjnych”,
      – w pkt 2 wyrazy „lub prowadzenia zajęć szkoleniowych” zastępuje się wyrazem „administracyjnych”;
2) w art. 69:
   a) § 1 otrzymuje brzmienie:

      „§ 1. Sędzia przechodzi w stan spoczynku z dniem ukończenia 65. roku życia, chyba że niepóźniej niż na sześć miesięcy i niewcześniej niż na dwanaście miesięcy przed ukończeniem tego wieku oświadczy prezesowi właściwego sądu apelacyjnego wolę dalszego zajmowania stanowiska i przedstawi zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków sędziego, wydane na zasadach określonych dla kandydata na stanowisko sędziowskie. Sędzia pełniący funkcję prezesa sądu apelacyjnego składa oświadczenie i przedstawia zaświadczenie, o których mowa w zdaniu pierwszym, Ministrowi Sprawiedliwości, zawiadamiając o tym Krajową Radę Sądownictwa.”,
   b) uchyla się § 1b,

[1)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1907, z 2025 r. poz. 526, 820, 1172, 1178 i 1609 oraz z 2026 r. poz. 26, 370 i 1123.

c) po § 1b dodaje się § 1c–1e w brzmieniu:

„§ 1c. O złożeniu oświadczenia i przedstawieniu zaświadczenia, o których mowa w § 1 zdanie pierwsze, prezes właściwego sądu apelacyjnego niezwłocznie zawiadamia Ministra Sprawiedliwości i Krajową Radę Sądownictwa.

§ 1d. Sędzia, który złożył oświadczenie i przedstawił zaświadczenie, o których mowa w § 1, może po ukończeniu 65. roku życia, na swój wniosek, uczestniczyć w przydziale spraw w wymiarze zmniejszonym o 50 %, jeżeli nie pełni funkcji, z wyłączeniem funkcji sędziego wizytatora, koordynatora do spraw mediacji, koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach cywilnych lub koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach karnych. Zmniejszony wymiar uczestniczenia w przydziale spraw ustala się zgodnie z wnioskiem sędziego. Wniosek składa się za co najmniej dwumiesięcznym uprzedzeniem. Zmiana wymiaru uczestniczenia w przydziale spraw może następować nieczęściej niż co sześć miesięcy.

§ 1e. W przypadku korzystania z uprawnienia, o którym mowa w § 1d, sędziemu przysługuje wynagrodzenie składające się z wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za długoletnią pracę obniżonych o 50 % oraz kwoty równej uposażeniu, jakie przysługiwałoby sędziemu, gdyby przeszedł w stan spoczynku, obniżonemu o 50 %. W przypadku korzystania z uprawnienia, o którym mowa w § 1d, sędziemu pełniącemu funkcję sędziego wizytatora, koordynatora do spraw mediacji, koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach cywilnych lub koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach karnych przysługuje dodatek funkcyjny obniżony o 50 %.”,

d) uchyla się § 2 i 2a,

e) w § 2b skreśla się wyrazy „ , niezależnie od okresu przepracowanego na stanowisku prokuratora lub sędziego”,

f) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W przypadku złożenia oświadczenia i przedstawienia zaświadczenia, o których mowa w § 1, sędzia może zajmować stanowisko niedłużej niż do ukończenia 70. roku życia. Sędzia ten może przejść w stan spoczynku za trzymiesięcznym uprzedzeniem po złożeniu odpowiedniego

oświadczenia prezesowi właściwego sądu apelacyjnego. Sędzia pełniący funkcję prezesa sądu apelacyjnego składa to oświadczenie Ministrowi Sprawiedliwości. Okres uprzedzenia ulega wydłużeniu o przysługujący sędziemu urlop wypoczynkowy niewykorzystany do końca okresu uprzedzenia. Na wniosek sędziego prezes właściwego sądu apelacyjnego może udzielić zgody na przejście sędziego w stan spoczynku przed upływem okresu uprzedzenia. W przypadku sędziego pełniącego funkcję prezesa sądu apelacyjnego zgody, o której mowa w zdaniu poprzedzającym, może udzielić Minister Sprawiedliwości.”,

g) dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. O złożeniu oświadczenia, o którym mowa w § 3 zdanie drugie, i terminie przejścia sędziego w stan spoczynku prezes właściwego sądu apelacyjnego zawiadamia Ministra Sprawiedliwości i Krajową Radę Sądownictwa. O złożeniu oświadczenia, o którym mowa w § 3 zdanie trzecie, i terminie przejścia sędziego pełniącego funkcję prezesa sądu apelacyjnego w stan spoczynku Minister Sprawiedliwości zawiadamia Krajową Radę Sądownictwa.”;

3) w art. 77:

a) w § 1:

– uchyla się pkt 2a–2c,

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– na czas określony, niedłuższy niż cztery lata, a w przypadku, o którym mowa w pkt 1, także na czas nieokreślony.”,

b) § 2–2b otrzymują brzmienie:

„§ 2. Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego, za jego zgodą, na wniosek Przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa, do pełnienia czynności administracyjnych w Biurze tej Rady, na czas określony, niedłuższy niż cztery lata.

§ 2a. Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego, za jego zgodą, na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, do pełnienia czynności administracyjnych w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, na czas określony, niedłuższy niż cztery lata.

§ 2b. Sędzia nie może łączyć funkcji orzekania z pełnieniem czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości.”,

c) po § 3d dodaje się § 3e–3g w brzmieniu:

„§ 3e. Delegowania na podstawie § 1 pkt 2, § 2 lub 2a dokonuje się w wypadku uzasadnionych potrzeb jednostki organizacyjnej, do której ma nastąpić delegowanie, w szczególności gdy przemawiają za tym liczba i rodzaj zadań tej jednostki, których wykonywanie ma zostać powierzone sędziemu delegowanemu, z uwzględnieniem liczby obsadzonych stanowisk związanych z realizacją tych zadań oraz oceny wpływu delegowania na pracę sądu, w którym sędzia ma miejsce służbowe.

§ 3f. Następujące bezpośrednio po sobie okresy delegowania na podstawie § 1 pkt 2, 3, 4, § 2 lub 2a nie mogą przekraczać łącznie czterech lat, z uwzględnieniem § 1a. O zamiarze delegowania sędziego na kolejny okres Minister Sprawiedliwości informuje prezesa sądu, w którym sędzia ma miejsce służbowe, niepóźniej niż na 30 dni przed zakończeniem okresu dotychczasowego delegowania.

§ 3g. Po zakończeniu delegowania na podstawie § 1 pkt 2, 3, 4, § 2 lub 2a sędzia może zostać delegowany ponownie na podstawie któregokolwiek z tych przepisów po upływie okresu równego okresowi delegowania lub łącznemu czasowi następujących bezpośrednio po sobie okresów delegowania, niewcześniej jednak niż po upływie roku od dnia zakończenia delegowania.”,

d) w § 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Sędzia delegowany na czas określony wynoszący co najmniej rok albo na czas nieokreślony może być odwołany z delegowania lub z niego ustąpić za trzymiesięcznym uprzedzeniem.”;

4) w art. 78:

a) w § 1 po wyrazie „czynności” dodaje się wyraz „administracyjnych” oraz skreśla się wyrazy „ , Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej albo urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zagranicznych”,

b) w § 1a po wyrazie „czynności” dodaje się wyraz „administracyjnych”,

c) § 1b otrzymuje brzmienie:

„§ 1b. Do Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego

nadzorowanej może być delegowany jedynie sędzia wyróżniający się wysokim poziomem wiedzy prawniczej oraz wykazujący znajomość problematyki w zakresie powierzanych mu obowiązków.”,

d) w § 2 skreśla się wyrazy „ , Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zagranicznych” oraz wyrazy „ , a także do prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury”,

e) w § 3 skreśla się zdanie drugie i trzecie,

f) w § 5 skreśla się wyrazy „ , Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zagranicznych” oraz wyrazy „lub prowadzenia zajęć szkoleniowych”;

5) po art. 83a dodaje się art. 83b i art. 83c w brzmieniu:

„Art. 83b. Sędzia, który korzysta z uprawnienia, o którym mowa w art. 69 § 1d albo art. 83a, jest traktowany jako zatrudniony w niepełnym wymiarze czasu pracy.

Art. 83c. § 1. Sędzia będąca w ciąży oraz sędzia sprawujący osobistą opiekę nad dzieckiem, w okresie urlopu macierzyńskiego, ojcowskiego, rodzicielskiego albo wychowawczego mogą złożyć wniosek o zmniejszenie udziału w przydziale spraw o 25 %, 50 % albo 75 %. Wniosek składa się prezesowi sądu, w którym sędzia ma miejsce służbowe, najpóźniej 30 dni przed planowanym zmniejszeniem udziału w przydziale spraw. We wniosku wskazuje się stopień tego zmniejszenia oraz okres korzystania z uprawnienia.

§ 2. Zmniejszenie udziału w przydziale spraw następuje zgodnie z wnioskiem sędziego, na okres w nim wskazany.

§ 3. Sędzia może złożyć wniosek o zmianę stopnia zmniejszenia udziału w przydziale spraw albo o powrót do udziału w przydziale spraw w pełnym wymiarze.

§ 4. Korzystanie z uprawnienia, o którym mowa w § 1, nie wpływa na okres pracy na zajmowanym stanowisku sędziowskim ani na inne uprawnienia wynikające ze stosunku służbowego.

§ 5. Przepisy § 1–4 nie naruszają uprawnień sędziego przewidzianych w odrębnych przepisach dotyczących ochrony rodzicielstwa, w szczególności prawa do urlopu macierzyńskiego, rodzicielskiego, ojcowskiego i wychowawczego.”;

6) w art. 91 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wysokość wynagrodzenia sędziów zajmujących równorzędne stanowiska sędziowskie różnicują staż pracy, pełnione funkcje lub okoliczność korzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 69 § 1d.”;

7) w art. 91a po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Do okresu pracy na danym stanowisku sędziowskim nie zalicza się okresu delegowania sędziego do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości.”;

8) w art. 94b w § 4 w pkt 2 skreśla się wyrazy „ , Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zagranicznych”;

9) w art. 100 w § 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku sędziego, który korzystał z uprawnienia, o którym mowa w art. 69 § 1d albo art. 83a, uposażenie ustala się na podstawie wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za wysługę lat, jakie przysługiwałyby sędziemu na ostatnio zajmowanym stanowisku, gdyby nie uczestniczył w przydziale spraw w zmniejszonym wymiarze.”;

10) art. 105 otrzymuje brzmienie:

„Art. 105. § 1. Do sędziów w stanie spoczynku stosuje się odpowiednio przepisy art. 84 § 3, art. 86 i art. 90.

§ 2. Sędziemu, który przeszedł w stan spoczynku, oraz sędziemu przeniesionemu w stan spoczynku z przyczyn, o których mowa w art. 71 § 3, można powierzyć, za ich zgodą, pełnienie czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości, funkcji Rzecznika Dyscyplinarnego Ministra Sprawiedliwości, sędziego wizytatora, koordynatora do spraw mediacji, koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach cywilnych albo koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach karnych.

§ 3. Do powierzenia sędziemu w stanie spoczynku pełnienia:

1) czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości – stosuje się odpowiednio przepis art. 77 § 1 pkt 2;
2) funkcji Rzecznika Dyscyplinarnego Ministra Sprawiedliwości – stosuje się odpowiednio przepisy art. 112b § 1 i 2;
3) funkcji sędziego wizytatora – stosuje się odpowiednio przepisy art. 37d;

4) funkcji koordynatora do spraw mediacji – stosuje się odpowiednio przepis art. 16a § 3;
5) funkcji koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach cywilnych – stosuje się odpowiednio przepis art. 16b § 6;
6) funkcji koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach karnych – stosuje się odpowiednio przepis art. 16d § 5.

§ 4. Do sędziego w stanie spoczynku, któremu powierzono pełnienie:

1) czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości – stosuje się odpowiednio także przepisy art. 77 § 6–6b, art. 78 § 1, 1b, 4a i 4b, art. 79, art. 82, art. 82a, art. 83, art. 85, art. 87–88a, art. 89 oraz art. 94–94c;
2) funkcji Rzecznika Dyscyplinarnego Ministra Sprawiedliwości – stosuje się odpowiednio także przepisy art. 77 § 6–6b, art. 79, art. 82, art. 83, art. 85, art. 87–88a, art. 89 oraz art. 94–94c;
3) funkcji sędziego wizytatora, koordynatora do spraw mediacji, koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach cywilnych albo koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach karnych – stosuje się odpowiednio także przepisy art. 79, art. 82, art. 82a, art. 83, art. 85, art. 87–88a, art. 89 oraz art. 94–94c.

§ 5. Sędziemu w stanie spoczynku, któremu powierzono pełnienie czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości, funkcji sędziego wizytatora, koordynatora do spraw mediacji, koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach cywilnych albo koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach karnych, przysługuje prawo do nieświadczenia pracy przez okres odpowiadający urlopowi wypoczynkowemu.

§ 6. Sędziemu w stanie spoczynku, któremu powierzono pełnienie czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości, przysługuje dodatek funkcyjny, o którym mowa w art. 78 § 2, oraz może zostać przyznany dodatek specjalny, o którym mowa w art. 78 § 3, ustalany od sumy uposażenia i dodatku funkcyjnego. W szczególnie uzasadnionych przypadkach dodatek specjalny może przekraczać wysokość, o której mowa w art. 78 § 3. Sędziemu w stanie spoczynku pełniącemu funkcję Rzecznika Dyscyplinarnego Ministra Sprawiedliwości, sędziego wizytatora, koordynatora do spraw mediacji, koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach cywilnych oraz

koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach karnych przysługuje dodatek funkcyjny w wysokości przewidzianej odpowiednio dla Rzecznika Dyscyplinarnego Ministra Sprawiedliwości, sędziego wizytatora, koordynatora do spraw mediacji, koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach cywilnych albo koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach karnych.

§ 7. Powierzenie sędziemu w stanie spoczynku pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości, funkcji Rzecznika Dyscyplinarnego Ministra Sprawiedliwości, sędziego wizytatora, koordynatora do spraw mediacji, koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach cywilnych albo koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach karnych oraz zgoda sędziego w stanie spoczynku na powierzenie pełnienia tych czynności albo funkcji mogą zostać cofnięte z zachowaniem miesięcznego uprzedzenia.

§ 8. Możliwość powierzenia sędziemu w stanie spoczynku pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz funkcji Rzecznika Dyscyplinarnego Ministra Sprawiedliwości, sędziego wizytatora, koordynatora do spraw mediacji, koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach cywilnych albo koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach karnych jest wyłączona w przypadku ubiegania się przez sędziego w stanie spoczynku o mandat posła, senatora albo radnego, albo pełnienia przez niego funkcji, o których mowa w art. 98 § 2.”;

11) w art. 109 po § 1a dodaje się § 1b w brzmieniu:

„§ 1b. W przypadku sędziego, który korzysta z uprawnienia, o którym mowa w art. 69 § 1d, kary, o których mowa w § 1 pkt 2a i 2b, dotyczą również pobieranej łącznie z wynagrodzeniem zasadniczym kwoty, o której mowa w art. 69 § 1e.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1614) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 26 w § 4 skreśla się wyrazy „albo przez niego nadzorowanej, z wyłączeniem Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury”;

2) w art. 39 po § 1a dodaje się § 1b w brzmieniu:

„§ 1b. W przypadku sędziego, który korzysta z uprawnienia, o którym mowa w art. 69 § 1d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów

powszechnych, kary, o których mowa w § 1 pkt 2a i 2b, dotyczą również pobieranej łącznie z uposażeniem zasadniczym kwoty, o której mowa w art. 69 § 1e tej ustawy.”;

3) w art. 70 w § 1 we wprowadzeniu do wyliczenia:
   a) wyrazy „art. 69 § 1 i 1b–2a” zastępuje się wyrazami „art. 69 § 1, 1c–1e, 3 i 4”,
   b) wyrazy „art. 83” zastępuje się wyrazami „art. 83–83b”.

Art. 3. W ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2026 r. poz. 810, 1123 i 1281) w art. 127 w § 1 wyrazy „art. 69–71” zastępuje się wyrazami „art. 69 § 1, 2b, 3 i 4, art. 70, art. 71”.

Art. 4. Postępowania w przedmiocie wyrażenia zgody na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego prowadzone przed Krajową Radą Sądownictwa albo Sądem Najwyższym i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają umorzeniu z mocy prawa.

Art. 5. Do sędziego, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskał zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego, o której mowa w art. 69 § 1b ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy art. 69 § 1d, 1e, 3 i 4 oraz art. 83b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 6. 1. Sędzia, którego dotyczy postępowanie, o którym mowa w art. 4, któremu w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy pozostało mniej niż osiem miesięcy do ukończenia 65. roku życia, lub który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy kończy 65. rok życia, może złożyć oświadczenie i przedstawić zaświadczenie, o których mowa w art. 69 § 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Sędzia, który:

1) ukończył 65. rok życia oraz
2) nie uzyskał zgody na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego, o której mowa w art. 69 § 1b ustawy zmienianej w art. 1, albo się o nią nie ubiegał, oraz
3) pozostaje w stanie czynnym

– może złożyć oświadczenie i przedstawić zaświadczenie, o których mowa w art. 69 § 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, niepóźniej jednak niż w dniu ukończenia 69. roku życia. W oświadczeniu wskazuje się podstawę pozostawania przez sędziego w stanie czynnym.

3. Sędzia, o którym mowa w ust. 1 lub 2, pozostaje na stanowisku do dnia upływu terminu dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli termin ten upływa później niż z dniem ukończenia przez sędziego 65. roku życia, chyba że złoży prezesowi właściwego sądu apelacyjnego oświadczenie o przejściu w stan spoczynku z innym dniem, niewcześniejszym niż dzień ukończenia przez sędziego 65. roku życia i niepóźniejszym niż dzień, w którym upływa termin dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Do sędziego, o którym mowa w ust. 1 lub 2, który złożył oświadczenie i przedstawił zaświadczenie, o których mowa w art. 69 § 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się przepisy art. 69 § 1c–1e, 3 i 4 oraz art. 83b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7. 1. Sędzia sądu powszechnego, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przeszedł w stan spoczynku albo został przeniesiony w stan spoczynku z przyczyn, o których mowa w art. 71 § 3 ustawy zmienianej w art. 1, ma prawo powrócić na stanowisko zajmowane poprzednio albo stanowisko równorzędne poprzednio zajmowanemu, jeżeli powrót na stanowisko zajmowane poprzednio nie jest możliwy.

2. W celu wykonania prawa, o którym mowa w ust. 1, sędzia składa prezesowi właściwego sądu apelacyjnego, niepóźniej niż w dniu ukończenia 69. roku życia, oświadczenie o woli powrotu na stanowisko zajmowane poprzednio albo stanowisko równorzędne poprzednio zajmowanemu, jeżeli powrót na stanowisko zajmowane poprzednio nie jest możliwy i przedstawia zaświadczenie, o którym mowa w art. 69 § 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Do sędziego, który złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, i przedstawił zaświadczenie, o którym mowa w art. 69 § 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się przepisy art. 69 § 1c–1e, 3 i 4 oraz art. 83b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. W przypadku sędziego, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przeszedł w stan spoczynku oraz skorzystał, w okresie dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z prawa powrotu na stanowisko zajmowane poprzednio albo stanowisko równorzędne poprzednio zajmowanemu, jeżeli powrót na stanowisko zajmowane poprzednio nie jest możliwy, okres pozostawania przez niego w stanie spoczynku zalicza się do okresu pracy niezbędnego do uzyskania wynagrodzenia w stawce bezpośrednio wyższej, a także jest uwzględniany przy ustaleniu uprawnień do innych świadczeń związanych ze stosunkiem służbowym sędziego.

Art. 8. 1. Trwające w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy delegowania sędziów na czas nieokreślony stają się delegowaniami na czas określony wynoszący trzy lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Przepis zdania pierwszego nie dotyczy delegowań sędziów dokonanych na podstawie art. 77 § 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Delegowania sędziów dokonane na podstawie art. 77 § 1 pkt 2a–2c ustawy zmienianej w art. 1 ulegają zakończeniu z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Delegowania sędziów do prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury dokonane na podstawie art. 77 § 2a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, ulegają zakończeniu z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Przy ustalaniu okresów delegowania, o których mowa w art. 77 § 3f i 3g ustawy zmienianej w art. 1, nie uwzględnia się okresów delegowania przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Przepisu art. 91a § 3a ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się do delegowań rozpoczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 78 § 5 ustawy zmienianej w art. 1 tracą moc z dniem wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 78 § 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak niepóźniej niż po upływie dwunastu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 21 dni od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Włodzimierz Czarzasty